Світання долі не для вас прийшло,
Вам зорі не цвістимуть, як блавати;
Не буде вас надія зігрівати,
Що повертається, немов тепло.
Про завтра, і про хліб, і про житло
Ви думати повинні, й працювати
За себе, і за інших, і вмирати
Від голоду, схиливши вниз чоло.
Ваш спів – квиління жалібне, безсиле,
Що вказує на вашу всю нужду,
На те, що ви живцем зійшли в могили,
Що в інших сяє радість на виду,
А вам, покривдженим судьбою злою,
Не вільно навіть вмерти з похвалою.

1906